

Chương 357: Harriet Tìm Hiểu Về ‘Không Gian Thứ Nguyên’

(Số từ: 3255)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

18:46 PM 17/04/2023

(Tluc: Tôi xin lỗi nếu chương này có một chút khó hiểu. Rất nhiều thuật ngữ chiến thuật được phát minh ra để giải thích Công dịch chuyển, Aaa.)

—Cung điện Hoàng gia, Kho lưu trữ Nghiên cứu Khoa Ma thuật.

Bộ sưu tập khổng lồ các tài liệu nghiên cứu Ma thuật được lưu trữ trong Khoa Ma thuật lớn đến mức người ta có thể tự hỏi liệu họ có bao giờ có thể đọc hết chúng trong đời hay không.

Điều này đúng ngay cả khi nó bị giới hạn trong lĩnh vực [ma pháp không gian].

Tuy nhiên, việc có thể truy cập kho lưu trữ của Khoa Ma thuật Hoàng gia có ý nghĩa nhiều hơn là chỉ lướt qua những cuốn sách có giá trị trong thư viện.

Người ta cũng có thể kêu gọi các Ma thuật gia chuyên nghiệp, những người đã hiểu và tiếp thu đầy đủ nội dung của những cuốn sách này để giúp

làm sáng tỏ mọi câu hỏi và nhận sự trợ giúp từ các chuyên gia có thể cung cấp tài liệu nghiên cứu cụ thể để giải quyết các câu hỏi trừu tượng.

Theo một nghĩa nào đó, Harriet học hành như một Hoàng đế.

"Không Gian Thứ Nguyên?"

"Vâng, thưa Điện hạ."

Vì vậy, Harriet một lần nữa nhớ lại sự thật rằng cô là một quý tộc có địa vị đáng kể trong tầng lớp quý tộc.

Ở Temple, cô ấy sẽ bị la mắng và mắng mỏ bởi một người ăn xin vô dụng, nhưng cô ấy vốn dĩ là một nhân vật như vậy. Các pháp sư mạnh mẽ và có uy tín của Cục Nghiên cứu Bộ phận Phép thuật Hoàng gia sẽ tự nhiên tôn kính cô ấy là "Công chúa", cực kỳ thận trọng để không xúc phạm cô ấy và háo hức chia sẻ kiến thức của họ.

Trong số những người cùng trang lứa với cô, có cả Hoàng tử và Công chúa, cũng như con của các công tước và thậm chí là Hoàng tử đến từ Kearnstadt.

Mặc dù nội quy của trường cấm khẳng định địa vị xã hội của mình so với người khác, nhưng vẫn có những bạn cùng lớp có quyền lực và tầm ảnh hưởng ngang bằng hoặc lớn hơn.

Như vậy.

Harriet đang tiếp thu một cách vui vẻ, cảm thấy niềm tự hào quý tộc của mình được thỏa mãn sau một thời gian dài.

Khi đề cập đến khái niệm này, Harriet cau mày.

—Không Gian Thứ Nguyên

Khi đang tìm hiểu về hệ thống cổng dọc, cô ấy đã yêu cầu giải thích về một phần khó hiểu và đó là câu trả lời mà cô ấy nhận được.

"Nó đề cập đến khái niệm về một chiều không gian thực sự tồn tại nhưng được cho là tồn tại."

"Ừm... cho rằng nó tồn tại mặc dù nó không tồn tại?"

"Đúng vậy."

"Tại sao một khái niệm như vậy là cần thiết?"

Nhà ma thuật nghiên cứu bắt đầu giải thích chậm rãi để đáp lại câu hỏi của Harriet.

"Các cổng một chiều, hai chiều không yêu cầu khái niệm như vậy. Sau khi được kích hoạt, chúng sẽ đóng lại sau một khoảng thời gian nhất định. Tuy nhiên, hệ thống cổng dọc là một mạng lưới chia sẻ các cổng chiều cố định, đa chiều."

Như để đơn giản hóa lời giải thích, nhà nghiên cứu đã vẽ một sơ đồ trên một tờ giấy trên bàn.

[Cổng - Cổng]

"Trong cấu trúc này, việc sử dụng một lần sẽ dễ dàng hơn. Không cần thiết lập khái niệm về chiều

không gian ảo. Bản thân cấu trúc không phải đơn giản, ngoài sự phức tạp của Ma pháp sao? Chỉ có một kết nối duy nhất giữa các cổng. "

"Đúng vậy."

"Nhưng nếu ta có ba cổng, tổng cộng sẽ có bao nhiêu đường kết nối?"

"Ba?"

Nếu có ba cổng A, B và C, thì các kết nối giữa các cổng sẽ là AB, AC và BC, tổng cộng là ba cổng. Các kết nối là hai chiều, vì vậy thứ tự của các cổng không thành vấn đề.

"Còn bốn cổng thì sao?"

"Sáu."

Theo cách đó.

"Càng có nhiều cổng dọc, số lượng tuyến đường càng tăng theo cấp số nhân, phải không?"

"Thực vậy."

"Không phải tất cả các cổng dọc đều được kết nối theo cách này, nhưng số lượng kết nối giữa các cổng đã vượt quá hai trăm nghìn."

"Đó là một con số đáng kinh ngạc."

Harriet, không biết rằng mạng lưới giữa các cổng dịch chuyển quá rộng, chỉ có thể khẽ mở miệng khi nghe những lời của nhà nghiên cứu.

"Hệ thống cổng dọc là hệ thống ma thuật lớn nhất trong lịch sử của lục địa. Do đó, cần có một hệ

thống nhận thức không gian chung để xác định tuyến đường cho các cửa không gian vĩnh viễn và cổng nào sẽ được kết nối ở đâu. Do đó, một bản đồ ảo được gọi là 'Không Gian Thứ Nguyên' đã được tạo ra."

—Một bản đồ ảo.

Không cần phải chia sẻ cánh cửa không gian tự tạo với bất kỳ ai khác. Đó là một cấu trúc ma thuật dựa trên suy nghĩ của chính một người và chỉ sử dụng một lần.

Tuy nhiên, hệ thống cổng dọc là một công trình hợp tác được thực hiện thông qua sự hợp tác và cộng tác của nhiều pháp sư.

Mọi người phải có cùng một bản đồ hoặc bản thiết kế trong đầu để thêm hoặc sửa đổi hệ thống cổng dọc, và đó là lý do tại sao nó được gọi là 'Không Gian Thứ Nguyên'.

Hiểu bản đồ ảo hoặc bản thiết kế được gọi là 'Không Gian Thứ Nguyên' mà các nhà nghiên cứu đã xây dựng cho đến thời điểm này.

Một không gian ảo được cho là tồn tại nhưng không thực sự tồn tại.

Sự hiểu biết về chiều không gian đó là cần thiết để tiếp cận Ma pháp của cổng dọc.

"Đây là bản đồ được cập nhật gần đây nhất của Không Gian Thứ Nguyên."

Nhà nghiên cứu mở ra trước mặt Harriet một tấm bản đồ phẳng khổng lồ chiếm toàn bộ chiếc bàn và sau đó là một số.

Nó không chỉ là một minh họa đơn giản của các dấu chấm và đường kết nối.

Bản đồ chứa đầy các chuỗi văn bản phức tạp, mô tả các thuộc tính, kết nối, kết giới, tính hữu dụng và cường độ kết nối của từng cổng không gian.

Mặc dù đó là bản đồ của một thứ không tồn tại, nhưng nó đã thay đổi tiến trình lịch sử loài người.

Harriet chợt thắc mắc:

Chính xác thì thế giới khác là gì?

Nhà nghiên cứu đã nói rằng Không Gian Thứ Nguyên là một thứ nguyên không tồn tại.

"...Vậy đây không phải là một không gian thực sự tồn tại sao?"

Nó chỉ đơn thuần là một khái niệm ảo được tạo ra để hỗ trợ sự hiểu biết của cả các pháp sư tương lai và các nhà nghiên cứu hiện đại, và nên được hiểu như một bản thiết kế.

"Phải, nó được gọi là Không Gian Thứ Nguyên là có lý do."

Nhà nghiên cứu gật đầu đáp lại câu hỏi của Harriet, như muốn nói rằng điều đó là hiển nhiên.

"Tuy nhiên, hiện nay có những người đặt câu hỏi liệu chúng ta có thể khẳng định chắc chắn rằng Không Gian Thứ Nguyên có tồn tại hay không."

"Ý ông là gì?"

"Rất cuộc, một cánh cửa thứ nguyên là Ma pháp kết nối trực tiếp hai không gian. Nguyên tắc cơ bản vẫn giống nhau, ngay cả khi có hàng trăm cánh cửa thứ nguyên."

Harriet hiểu rõ điều đó.

"Nhưng không phải có khoảng trống giữa các cánh cửa chiều được kết nối sao?"

"Một khoảng trống ở giữa...?"

"Mặc dù chúng ta sử dụng cổng, nhưng bản thân cổng không tồn tại ở cả lối vào và lối ra. Nó được coi như một hiện tượng, có thể nói như vậy."

Nhà nghiên cứu, tựa cằm lên cánh tay, nói như thể đang suy nghĩ về khái niệm này.

"Nhưng vấn đề về Cánh cổng là ta chỉ có thể đi qua chúng; chúng ta không thể chạm vào hoặc tương tác với chính Cánh cổng. Ta có thể điều khiển và thao túng chúng, nhưng liệu bản thân hiện tượng Cánh cổng có thuộc về một thực tại khác hay không không rõ. Trong số đó có Cổng dịch chuyển, không thực sự vượt qua không gian mà đúng hơn là đi qua một loại không gian ở giữa,

theo các pháp sư cho rằng không gian đó thực sự tồn tại."

"Hừm..."

—Cổng dịch chuyển.

Có thể rút ngắn khoảng cách qua chúng, nhưng Cổng là một hiện tượng kỳ lạ không thể chạm vào hoặc tương tác ở lối vào hoặc lối ra.

Người ta có thể sử dụng Ma thuật Cổng, nhưng chính xác thì Cổng là gì? Một chất hoặc hiện tượng thuộc về nơi nào?

Khi băng qua Cổng dịch chuyển, không gian ở giữa mà họ đi qua trong thời gian ngắn có thực sự tồn tại hay không?

Câu hỏi này vẫn chưa rõ ràng.

"Một số người cho rằng khái niệm về kích thước đã trở nên méo mó do sự bão hòa hệ thống gây ra bởi hoạt động liên tục của Cổng dịch chuyển và rằng các kích thước tưởng tượng đã thực sự xuất hiện. Nhưng đây chỉ là những suy đoán."

Nhà nghiên cứu lặng lẽ nhìn vào bản đồ của Không Gian Thứ Nguyên.

"Điều quan trọng là hệ thống Cổng dịch chuyển đã được sử dụng nhanh chóng và rộng rãi vì sự tiện lợi của nó. Nó được phân phối mà không có sự xác minh chính xác về bất kỳ rủi ro nào liên quan đến việc sử dụng Ma pháp quy mô lớn này."

Như Harriet đã cảm nhận trước đây, hệ thống Cổng dịch chuyển là một loại ma thuật cực kỳ nguy hiểm. Tuy nhiên, sự tiện lợi của nó đã dẫn đến sự phổ biến nhanh chóng mà không đánh giá rủi ro thích hợp.

Đó là lý do tại sao, ngay cả bây giờ, với lịch sử lâu dài của Cổng dịch chuyển, các pháp sư vẫn có nhiều ý kiến khác nhau.

Không ai có thể dự đoán được nó có thể mang đến thảm họa gì, khiến tình hình càng trở nên mơ hồ.

Hơn nữa, Harriet nhìn vào bản đồ ảo rộng lớn trước mặt với ánh mắt sợ hãi.

“Bản đồ Không Gian Thứ Nguyên này... không phải là thứ mà ai cũng có thể nhìn thấy, phải không?”

"Tất nhiên rồi."

Nhà nghiên cứu nói nhẹ nhàng.

"Nếu không có sự cho phép của Hoàng tộc, cho dù Công tước có muốn xem cũng không được."

Mặc dù cô ấy tỏ ra thờ ơ, nhưng Harriet đang xem xét một trong những bí mật quan trọng nhất của Đế chế: Không Gian Thứ Nguyên.

Hiểu được Không Gian Thứ Nguyên cho phép một người can thiệp vào hệ thống Cổng dịch chuyển.

Nói cách khác, nếu một người có ý định sử dụng nó với mục đích xấu, nó có thể dễ dàng bị sử dụng cho mục đích xấu. Do đó, nếu Harriet hiểu đầy đủ về bản đồ của Không Gian Thứ Nguyên và hệ thống Cổng dịch chuyển, cô ấy có thể thao túng hệ thống theo ý muốn nếu cô ấy có ý định xấu.

"Ông có nghĩ rằng... ta chỉ đang hoang tưởng về việc Cổng dịch chuyển quá nguy hiểm?"

"Thần cũng nghĩ thế."

Nhà nghiên cứu thở dài.

"Tuy nhiên, Cổng dịch chuyển đã trở nên không thể thiếu đối với nhân loại."

Cổng dịch chuyển rất tiện lợi.

Do đó, ngay cả khi mọi người nhận thức được những rủi ro, Cổng dịch chuyển sẽ không biến mất—đây là thực tế của lục địa.

Sau khi thu thập những cuốn sách liên quan đến [Thao túng linh hồn], Tana, Charlotte và tôi quay trở lại Thủ đô Đế quốc.

Chúng tôi nói với chỉ huy rằng chúng tôi không tìm thấy gì trong mê cung. Chúng tôi chỉ đề cập rằng chúng tôi đã trở về an toàn.

Không ai nhìn thấy những gì chúng tôi đã phát hiện ra bởi vì chúng tôi đã cất những cuốn sách

ma thuật trong những chiếc túi buộc vào ngựa từ trước.

Chúng tôi quyết định giữ bí mật về mê cung dưới lòng đất của Lâu đài Ma Vương.

Một sự chắc chắn mới phát hiện đã nảy sinh về một điều mà trước đây chúng tôi không chắc chắn. Linh hồn trong cơ thể Charlotte thực sự là của Ma vương.

Tình trạng hiện tại của Charlotte không khác gì một Archdemon.

Ma Vương đã tách linh hồn của mình thông qua [Thao túng linh hồn] và hợp nhất nó với linh hồn của Charlotte.

Charlotte đã lên kế hoạch nhờ các pháp sư hoàng gia đáng tin cậy phân tích [Thao túng Linh hồn] và tìm cách tách nó ra.

"Anh đã làm rất tốt, Reinhardt. Cảm ơn anh."

"...Anh thực sự không làm gì cả."

Tôi đã không trực tiếp giúp Charlotte. Tana và Charlotte dường như háo hức trở lại cung điện hoàng gia càng sớm càng tốt để bắt đầu phân tích những phát hiện mới của họ.

Không có lý do gì để tôi ở lại lâu hơn nữa, và tôi không thể làm gì hơn nữa.

Trước khi thu hút sự chú ý không cần thiết, tôi tách khỏi hai người họ.

Tôi đã thu được nhiều hơn Charlotte khi chúng tôi trở lại Lâu đài Ma Vương.

Có một boong-ke dưới lòng đất của Lâu đài Ma Vương.

Vì vậy, Valier chắc hẳn đã không chết.

Và thông qua vô số cuốn sách ma thuật được tìm thấy ở đó, tôi có khả năng rút ra được Cantus Magna.

Tôi đã đạt được nhiều, nhưng mối quan tâm của tôi cũng tăng lên.

Valier đã làm gì trong quá khứ? Có thể cả Cantus Magna và Valier đều không liên quan, một trong số họ có liên quan hoặc cả hai đều có liên quan.

Valier có cố gắng liên lạc với Cantus Magna như tôi đang làm bây giờ không?

Hãy giả sử.

Valier đã sử dụng vô số Ma thuật mà anh ta sở hữu làm mọi nỗ lực để liên lạc với Cantus Magna.

Và Cantus Magna cuối cùng đã hoàn thành Akasha thông qua Ma thuật đó, thực hiện điều gì đó với nó. Đó sẽ là Sự cố Cổng.

Đó là một bước nhảy vọt về logic.

Nhưng tôi không thể chắc chắn rằng đó không phải là trường hợp.

Và một điều tôi hối tiếc sâu thẳm:

[Thao túng linh hồn]

Chắc hẳn đã có một cuộc thảo luận về sự hợp nhất của các linh hồn.

Có lẽ đó cũng là điều đã xảy ra với Charlotte.

Lucynil nói rằng cô ấy muốn có một linh hồn.

Câu trả lời cho việc ban linh hồn cho một sinh vật vô hồn có thể nằm ở [Thao túng linh hồn]?

Lúc đầu, tôi nghĩ đến Charlotte, nhưng sau khi bình tĩnh lại và nghĩ về nó, [Thao túng linh hồn] cũng có thể cần thiết cho Lucynil.

Nhưng hiện tại, tất cả Ma thuật liên quan đến [Thao túng linh hồn] đã rời khỏi tay tôi.

Nếu nghiên cứu về nó được hoàn thành và tìm ra cách khôi phục lại trạng thái ban đầu của Charlotte, tôi có thể lấy lại những cuốn sách ma thuật về [Thao túng linh hồn] không?

Nếu tôi làm, những gì tôi nên sử dụng?

Tôi không nghĩ đó là một quyết định mà tôi phải đưa ra sớm, nhưng tôi muốn giúp Lucynil theo một cách nào đó vì cô ấy đã giúp tôi.

Mê cung dưới lòng đất của Lâu đài Ma Vương.

Hầm trú ẩn.

Tôi sẽ phải chia sẻ thông tin này với Lucynil và các cộng tác viên của cô ấy và đưa ra quyết định về Cantus Magna.

Đắm chìm trong những suy nghĩ như vậy, tôi quay trở lại Temple.

Khi tôi trở lại ký túc xá của Royal Class, Ellen đang nhìn tôi chăm chú từ hành lang.

"Anh quay trở lại rồi."

"Là em đã trở về."

Ellen nhìn tôi với vẻ khó hiểu.

"Anh đã ở đâu?"

"Ừm..."

Một bí mật khác.

Khi cô ấy hỏi, thái độ của Ellen có vẻ nửa vờ, như thể cô ấy không thực sự muốn câu trả lời.

Cô ấy biết rõ hơn là mong đợi bất cứ điều gì từ tôi. Cần phải có can đảm để hỏi, nhưng cô ấy dường như đã chấp nhận rằng sự can đảm đó cuối cùng là vô ích.

Có nên nói với cô ấy nhiều như vậy không?

Mặc dù điều đó có thể là thô lỗ với Charlotte, nhưng Ellen đã biết rằng tôi đang giúp Charlotte theo một cách nào đó vì hoàng đế.

Tôi liếc nhìn xung quanh, đảm bảo rằng không có ai ở gần có thể nghe lỏm được, rồi thì thầm với Ellen.

"Chà, thật khó để giải thích, nhưng đó là do hoàn cảnh của Charlotte."

"...Ờ được rồi."

Ellen có vẻ thực sự ngạc nhiên khi tôi đưa ra câu trả lời cho cô ấy, như thể cô ấy không hề mong đợi điều đó.

"Nó không nguy hiểm hay gì cả."

"Được rồi hiểu rồi."

Ngước nhìn tôi, Ellen nói với giọng hơi nghẹn ngào.

"Cảm ơn anh vì đã cho em biết..."

"..."

vấn đề lớn là gì?

Không phải là tôi đã nói với cô ấy mọi thứ, nhưng nhìn thấy Ellen xúc động đến phát khóc chỉ vì tôi đã gợi ý cho cô ấy khiến một làn sóng cảm xúc trào dâng trong tôi.

Cảm thấy một cảm xúc trộn lẫn kỳ lạ, tôi nhìn chăm chăm vào mắt Ellen.

"Dù sao thì, chuyển đi về nhà của em có vui không?"

"Ồ đúng rồi."

Với một tiếng thở hắt hển, Ellen dường như hít một hơi thật sâu rồi nắm lấy cánh tay tôi.

"Em có cái này cho anh xem."

"Cái-chờ một chút."

"Nhanh lên."

Không báo trước, Ellen bắt đầu kéo tôi đi đâu đó.

Một lúc sau, tôi ở trong phòng của Ellen, thần thờ nhìn chiếc áo choàng mà cô ấy đang mặc.

"Cái này là cái gì?"

"Lapelt."

Ờ.

Vâng.

Cái đó.

"Chiếc áo choàng của Thần mặt trời."

"Ừm, cái đó."

Tâm trí tôi trở nên trống rỗng.

"Sao em lại có cái đó?"

"Em mang nó từ nhà."

Hừm.

Tôi không nghĩ đó là một phản ứng thích hợp.

"Sao nó lại ở nhà em?"

"Em không biết."

Tôi đang bị chóng mặt.

"Mẹ đã đưa nó cho em vì em có thể sẽ chiến đấu với Ma vương."

Điều này là quá chóng mặt!

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé.)

Quét mã để chuyển tiền

NGUYỄN TIẾN LỰC

SĐT: 0901089550

Thanks For Reading